

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 179

гр. Варна, 05.03.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Диана В. Джамбазова

Членове: Росица Сл. Станчева

Юлия Р. Бажлекова

като разгледа докладваното от Росица Сл. Станчева Въззивно гражданско дело № 20243000500103 по описа за 2024 година

за да се произнесе съобрази следното:

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК, образувано по въззивна жалба на И. Д. Д., чрез процесуален представител адв.Б. против решение № 1231/27.10.2023г. на ОС - Варна, постановено по гр.д. № 2377/2021г., в **частта**, в която са отхвърлени предявените от въззивника против Н. Г. Д. искове с правно основание чл.127, ал.2 ЗЗД, чл.86 ЗЗД, чл.57, ал.1 СК и чл.59 ЗЗД.

В жалбата се излагат оплаквания за необоснованост и неправилност на така обжалваното решение поради противоречие с материалния закон и необсъждане на всички относими доказателства. Твърди се, че съдът не е изложил мотиви защо извършва приспадане на сумата от 12 394.73 лева само от направените от въззивника вноски по кредита в „Центрелна кооперативна банка“ АД, при условие, че съгласно заключението на ССЕ по сметката, от която е погасяван кредита са правени вноски и от въззиваемата, както и от трети лица, и вещото лице е посочило, че не може да посочи за сметка на кои вноски е разходвана тази сума. Не е отчетено, че с карта по тази сметка е разполагала и Н. Д., неправилно е прието, че сумата, внесена от М. И.ова е в изпълнение общо на бившите съпрузи задължение, неправилно е прието, че заделената по разпределението на ЧСИ Захари Димитров сума за ЦКБ не е послужила за погасяване на този кредит. Относно отхвърлената част от иска по чл.57, ал.1 СК се сочи, че неправилно съдът е приел като приложима 3-годишната погасителна давност, вместо общия 5-годишен срок. Излагат се подробни доводи, с които се оспорват изводите на първоинстанционния съд за неоснователност на иска по чл.59 ЗЗД

Отправеното до настоящата инстанция искане е за отмяна на обжалваното решение и уважаване изцяло на предявените искови претенции.

Във въззивната жалба е направено следното доказателствено искане – издаване на съдебно удостоверение, по силата на което да се снабди с друго такова от ЧСИ Захари Димитров, от което да е видно дали към настоящия момент Централна кооперативна банка е получила заделената и по разпределение по изп.д. № 20208080400958 сума от 19 571.33 лева.

В срока по чл.263 ГПК е постъпил писмен отговор от насрещната страна – въззиваемата Н. Г. Д., с който въззивната жалба се оспорва като неоснователна.

Така докладваната жалба е подадена в срок и отговаря на изискванията за редовност, поради което и следва да бъде насрочена за разглеждане в о.с.з.

Не са налице хипотези, налагащи даване на указания вр. правната квалификация на исковете, редовността на исквата молба, и разпределението на доказателствената тежест.

Направеното във въззивната жалба доказателствено искане е за установяване на относими към предмета на спора обстоятелства, евентуално настъпили след приключване на устните прения пред окръжния съд, поради което и следва да бъде уважено.

Водим от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ ИЗДАДЕ на въззивника И. Д. Д., след представяне на доказателства за заплатена държавна такса, поисканото с въззивната жалба съдебно удостоверение.

НАСРОЧВА делото за о.с.з. на 08.05.2024г. от 9:15 часа, за която дата и час да се призоват страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____